

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

VI. Serenissimo Invictissimoqve Principi, Friderico Dvci Saxoniae &c.
Ioannes Trithe. Abbas monasterii sancti Iacobi in ciuitate Herbipolensi S.

urn:nbn:de:0128-1-17336

IOAN. TRITHEM. AB. S. IACOBI HERBIPOLENSIS, IOAN-
ni Damio Curtio preposito sanctimonialium in Nouocastro. * S.

* Nembg. **C**VM te non lateant causæ amantissime frater, animum nostrum ad resignationem Spanhemensis Abbatiæ mouentes, paucis diximus vtendum, hoc solum in primis significantes, nos quinta decima die mensis huius Octobris, possessionem abbatiæ S. Iacobi canonica electione adeptos realem, in qua maiore nos cum pace victuros speramus, quam in Spanheim viximus vnquam. Vnde literas dedimus ad Conuentum in Spanheim, quibus & eorum ingratitude redarguimus, & resignasse propterea Spanhemensem abbatiam denunciamus. Tuum erit perferre illas, & operam dare, quatenus vtilem inueniant abbatem, non vitis eorum consentientem. Quocirca nobis videretur consultum, quod tua charitas hæc denunciatura speciosi montis tetro abbati, à quo & eorum dependent consilia cuncta, & quasi ab Apolline omnia responsa, Mogunciam primo descenderet, si forte pro visitoribus fuerit mittendum, ne iniquitas præualeat impiorum. Quocirca in visceribus Iesu Christi te hortamur, quantum in te est prouidere videlicet nõ omittas, quatenus pauperi cœnobio persona conueniens & vtilis præficiatur, sicuti ipsa necessitas videtur exigere. Scis enim quemadmodum illi duo, Prior Melantius, & Pingonita mendax, ambo fatuelli & stulti, maxime anhelant ad abbatiam, quorum & vitam nostri & mores: nostro iudicio vterque non solum inutilis monasterio, sed nocuus quoque non mediocriter futurus. Quamuis autem nimis grauem susceperimus iniuriam à nostris optamus nihilominus & monasterio & fratribus omne bonum, eius amore qui in sancto Euangelio dixit: *Orate pro persecuentibus & calumniantibus vos, benefacite his qui vos oderunt.* Indulgeat eis omnipotens Deus, qui nos iniuste & sine causa persecuti sunt, nescientes forsitan quid fecerint, zelum habentes nec bonum nec secundum scientiam, sed amaritudinis & indiscretionis. Vale Deum iugiter orans pro nobis. Herbipoli, vltima die mensis Octobris, Anno Christianorum M.D.VI.

VI.

SERENISSIMO INVICTISSIMO, QUE PRINCIPI, FRIDERICO DUCI
Saxoniae &c. Ioannes Trithe. Abbas monasterii sancti Iacobi in ciuitate
Herbipolensi S.

REVERTENTI mihi nuper ex Marchia Brandenburgensi, Cōradus Mutianus doctor tuæ serenitatis desiderium exposuit, quod Henricus quoque de Bunaue miles quondam & orator tuus non minore diligentia explicauit. Ambo in vnam retulere sententiam, quod tua serenitas à me consummari desideret historiam de gestis Saxonum, quam Adam de Fulda olim inchoauit, sed morte præuentus non compleuit. Animus quidem meus & promptus semper fuit, & voluntarius tuis obedire mandatis, sed variis se occupationibus in medium offerentibus, hætenus satisfacere & tuis desideriis & meis votis minime potui. Nunc vero tandem oportuna mutatione quietem assecutus Spanhemensem abbatiam resignaui, & eam in qua nunc pauper viuo ex more philosophus sancti Iacobi Herbipolensem assumpsi, & meis aptam studiis, & quietudinis oportunitate magis tranquillam. Si quid ergo in me est virium, quo tuæ celsitudini gratum possim exhibere obsequium, paratum me inuenies semper, quia præ multis dignum re laude principem omnium ore hominum cognoui, quippe qui sapientia maximarumque rerum scientia & in viros doctos fauore parem habeas neminem. Commodaueram olim memorato Henrico de Bunaue, cum apud Wangiones crure laboraret fracto, quædam volumina, quorum indicem his introclusi, sub fide quantotius restituenda: ille autem nihil suo more restituens, viam humanæ resolutionis ingressus est, fratrem relinquens omnium rerum suarum heredem, apud quem & ipsa volumina mea remansisse feruntur. Quocirca tuam serenitatem quam humilima precor submissione, vt hæc ipsa mea volumina suo mihi faciat imperio restitui. Quod si tuo numine assecutus fuero, me tuis rebus totum obligaueris. Omnipotens Deus excellentiam tuam diu conseruet incolumem, cui me humiliter sedulitate commendo. Ex præfato monasterio meo S. Iacobi Herbipolensi 6. die mensis Nouembris, Anno Christianorum

1506.

VII. 10A.